

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 13 0 К 004674 18 Кж 3
Бања Лука, 24.7.2018. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Весне Антонић као предсједника вијећа, др Вељка Икановића и Горане Микеш, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптужених Ј.Ћ., Б.Ч., Д.П., Д.Н. и Д.Т., због кривичног дјела неовлаштене производње и промета опојних дрога из члана 207. став 3. Кривичног законика Републике Српске, а у односу на Б.Ч., Д.П. и Д.Т. и кривичног дјела неовлаштене производње и промета опојних дрога из члана 207. став 2. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалбама бранилаца оптужених Д.Н., Ј.Ћ., Д.Т., Б.Ч. и његовог оца Б.Ч.1, изјављеним против рјешења Окружног суда у Добоју број 13 0 К 004674 18 Кв 6 од 10.75.2018. године, у сједници вијећа одржаној дана 24.7.2018. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбацује се као неблагоприятна жалба браниоца оптуженог Д.Н., а одбијају као неосноване жалбе браниоца оптужених Ј.Ћ., Д.Т., Б.Ч. и његовог оца Б.Ч.1 изјављене на рјешење Окружног суда у Добоју број 13 0 К 004674 18 Кв 6 од 10.7.2018. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Окружног суда у Добоју број 13 0 К 004674 18 Кв 6 од 10.7.2018. године против оптужених Ј.Ћ., Б.Ч., Д.П., Д.Н. и Д.Т., због кривичног дјела неовлаштене производње и промета опојних дрога из члана 207. став 3. Кривичног законика Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), а у односу на Б.Ч., Д.П. и Д.Т. и кривичног дјела неовлаштене производње и промета опојних дрога из члана 207. став 2. КЗ РС, у поступку контроле, продужен је притвор из разлога прописаних у члану 197. став 1. тачка в) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС).

Против овог рјешења жалбе су изјавили браниоци оптужених Д.Н., Ј.Ћ., Д.Т., Б.Ч. и његов отац Б.Ч.1

Бранилац оптужених Ј.Ћ., Б.Ч. и Д.Т., адвокат Р.К. из Т., рјешење побија због „повреде одредаба кривичног поступка“ и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење „поништи“, притвор укине и одреде алтернативне мјере.

Б.Ч.1, отац оптуженог Б.Ч., не наводи основ побијања рјешења и жалбени приједлог али из садржине жалбе произилази да оспорава постојање основане сумње и разлога за притвор, са приједлогом да се рјешење преиначи и притвор укине.

Бранилац оптуженог Д.Н., адвокат М.С.М. из Б.Л., рјешење побија због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се жалба уважи, рјешење преиначи и притвор укине или да се рјешење укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Пошто је испитао побијано рјешење у вези са жалбеним приговорима овај суд је одлучио као у изреци из сљедећих разлога:

Основана сумња да су оптужени починили кривична дјела која им се стављају на терет утврђена је потврђивањем оптужнице, ранијим рјешењем о притвору, а суд је у поступку контроле оправданости притвора утврдио да она и даље постоји. Зато су приговори жалби у том дијелу потпуно неосновани.

Што се тиче притворског разлога из члана 197. став 1. тачке в) ЗКП РС овај суд налази да су све одлучне чињенице правилно и потпуно утврђене и да је правилно закључено како и даље постоје нарочите околности које оправдавају бојазан да ће оптужени поновити кривично дјело. Ту бојазан првостепени суд правилно изводи из утврђених чињеница о релативно дужем времену у коме су кривична дјела почињена, сталном контакту и комуникацији оптужених и купаца опојне дроге, разноликим опојним супстанцама које су продавали (укључујући веома тешке дроге), као и упорност у извршењу гдје их од даљњег понављања радњи нису спријечиле ни активности полиције у претресима и одузимању супстанци за које су они знали. Код оваквог стања ствари околност какво је здравствено стање оца оптуженог Б.Ч., материјална и породична ситуација оптуженог, којим се бави жалба његовог оца нема утицај на постојање овог притворског разлога. С обзиром да је првостепени суд у поступку контроле утврдио да се нису измијениле околности од доношења ранијег рјешења то је сасвим нормално и да не може наводити неке друге разлоге од оних који су постојали, што жалба браниоца рјешењу неосновано приговара. Разлоге које првостепени суд о томе даје прихвата и овај суд упућујући на њих и жалиоце.

Све ове одлучне чињенице које се односе на поспојање основане сумње и притворског основа првостепени суд је правилно и потпуно утврдио, о томе дао потпуне и јасне разлоге, тако да у поступку доношења рјешења није починио битну повреду одредаба кривичног поступка, као што се то жалбама браниоца и оца оптуженог Б.Ч. сугерише.

Бранилац оптуженог Д.Н. је побијано рјешење примио 12.7.2018. године, а жалбу је предао непосредно овом суду дана 23.7.2018. године. С обзиром да је рок за жалбу против рјешења три дана, то је она предата ван законом прописаног рока и као таква је неблаговремена, па се има одбацити. Околност, на коју се бранилац позива у допису достављеном уз жалбу, како је жалбу у року омашком предао служби Општине Г. не утиче на њену благовременост јер се, сходно одредби члана 69. став 5. ЗКП РС, поднесак који је због незнања или очигледне омашке предат или упућен само ненадлежном суду, а не неком другом органу, прије истека рока може узети да је на вријеме поднесен.

С обзиром на наведено ваљало је примјеном члана 337. став 3. ЗКП РС жалбу браниоца оптуженог Д.Н. одбацити као неблаговремену, а одбити као неосноване жалбе браниоца оптужених Ј.Ћ., Д.Т., Б.Ч. и његовог оца Б.Ч.1 и одлучити као у изреци.

Записничар
Софија Рибич

Предсједница вијећа
Весна Антонић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић